

1

een geboren pacifist

Herinnering aan Miep Schreijers (26 aug. 1923 - 30 juni 2012)

door Koos de Beus

De eerste ontmoeting was op 24 mei 1986 in Amsterdam op de nieuwe Herengracht, in gebouw de Populier.

De afdeling Haarlem/Ymond van de vereniging ² Kan Anders hield daar een werkdag met als onderwerp:

Samenleving, geweld en opvoeding

Een boeiend onderwerp in die tijd van pas begonnen zinloos geweld. In mijn woonplaats Hilversum zou Michaël Poyé door jongeren die ruzie zochten op 12 sept. 1986 voor het station zomaar dodelijk neergeschoten worden. Het behoort, net als oorlog, tot de grote gekke van onze maatschappij.

Op de dag stond, onder leiding van Dinie Harms, een door de afdeling samen gezeld en uitgegeven boekje centraal.

Miep bleek één van de vier auteurs; allen afkomstig uit het onderwijs. Haar artikel over geweld bij jonge kinderen luidde:

"Met je twee knuistjes"

Het begon met een voorval uit haar eigen jeugd; 4 jaar oud, wandelend met poppenwagen voor omers deur, vermoedelijk in Amsterdam, werd ze ruw aangereken en bedreigd door een knaap van 5 op zijn vliegende hollander.

Miep schreef:

miep schreef:

Toen ik begon te huilen hoorde ik boven mij
het raam van omoe open schuiven -
Haar grijze kopje begon te snazeren.

"Schatje, luisteres. Met je twee knuisjes!"
en ze balde een vuist, oud als de wereld
"Kijk! zo!"

Wat ik niet deed.....wat ik nooit deed.....wat ik
soms zo graag zou doen.

Weigering uit luiheid?.....lafheid?.....moraal?
of uit een mengeling?

Geweldloosheid was haar kennelijk aangeboren
Als 4-jarige was ze zich dit niet bewust.
Als ouder vroeg ze zich af wat haar daarbij dreef.

Laaten we proberen dit nu voor haar te beantwoorden.

Moraal?, d.w.z. de overzuiging van geweldloosheid als
noodzakelijk beginsel.

Dať deze overzuiging in haar leven ongebroken is ge-
bleven bleek bij haar deelname aan het 20e stand komen
van het eind 2011 uitgekomen boekje 'In gesprek met Erasmus'.
In een brief aan Erasmus uitte ze haar zorg dat
500 jaar nadien oorlog en geweld nog steeds niet aan
banden zijn gelegd.

Maar.....We blijven verlangen naar overleven op
waardige wijze.

Luiheid?

Luiheid?

Wie haar levensloop kent weet dat er voor het vredeshandwerk altijd een beroep op haar kon worden gedaan, en op haar schrijftalent, en voor meedoen aan manifestaties en bezorgingen.

Naast actief voor 't Kan Anders was ze het ook voor Vrouwen voor Vrede en voor Amnesty International.

Tot haar 88e jaar schreef ze nog naar machthebbers ten gunste van door hen of bij hen vervolgd. Pacifist uit luiheid? Née dus.

Lafheid dan, die keus voor geweldloosheid?

Sinds 1995 hadden miep en ik een relatie.

Nu gingen we ook op reis. Genieten van mooie plekken, maar ook naar Jeper, westerbork, Buchenwald.

Naar Schotland op de boot van Ymuiden naar Newcastle bleek onze hut helemaal onder in het ruim.

Miep kreeg grote angst (Hoe kom je hier uit als er iets gebeurt?). Soms bang zijn is iets anders dan lafheid.

Of iemand al of niet moedig is blijkt in kwesties van overtuiging eigenlijk pas als puntje bij paaltje komt. Op het gebied van geweldloosheid is miep, gelukkig maar, nooit op de proef gesteld.

Ze had echter nog een andere overtuiging. Ze was voorstander van vrijwillige euthanasie.

En toen kwam 21 juni de pijn waarop ze omstreeks middernacht de dokter belde.

Ziekenhuisopname volgde.

Op maandag 25 juni vond het grote onderzoek plaats en de daarop volgende beraadslaging.

Operatie bleek acuut noodig. Miep zei daarbij:
„Dat wil ik niet“

Vanuit het ziekenhuis is over de gevolgen nog
apart met haar gesproken; de conclusie was:
De patiënt is volkomen bij zinnen. Zij weet
precies wat ze wil. Die wordt gerespecteerd.

Of we nu al of niet de overzorging van Miep
ook op dit terrein delen; Ze stond voor haar
overzorging.

van lafheid geen sprake!

Een bewijs dat dit ook zou gelden voor haar
overzorging van het pacifisme is dit uiteraard
niet. Het geeft wel een belangrijke aanwijzing.

naschrift

De volgende dag bij bezoek in het ziekenhuis trof ik haar
blij verrast, volkomen zichzelf, heel gewoon, geen spoorje
van een traan. Ze straalde rust uit.

Ze beheerste de situatie.